

[Aksel Møller.]

Partis Forslag er, at dette høje Ting to Gange har rejst sig mod et saadant Forslag, skønt det kun vilde betyde en beskeden Forhøjelse af Brugsforeningernes og de kooperative Virksomheders Beskatning, men dog vilde være et Tegn paa, at der i dette høje Ting var Forstaaelse af, at ogsaa de burde bære deres Andel i den stigende Skattebyrde. Det er Baggrunden for, at vi ikke har villet vente længere.

Nu er jeg klar over, hvorledes denne Sag ligger i denne Omgang. Vi vil faa Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet i et Udvalg, og jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens positive Indstilling til Sagen vil føre til, at vi kan naa til et Resultat — et Resultat, som vi kan stille som vore Ændringsforslag og fastholde som saadanne. Kan vi ikke det, vil det høje Ting blive nødt til at tage Stilling til vore Forslag som Ændringsforslag til Udskrivningsloven, og forkastes disse Ændringsforslag, vil det høje Ting være nødt til ved tredje Behandling at tage Stilling til en Ændring af den gældende Lov paa det Grundlag, at de 4 pCt. enten forsvinder eller væsentligt reduceres.

Det er efter min Mening ikke muligt for Modstanderne af den kooperative Beskatning at fastholde, at vi skal lægge større og større Byrder paa Befolkningen, uden at ogsaa disse Virksomheder skal deltage deri.

Hvad nu Enkelthederne i den Kritik, der er kommet til Orde, angaar, ved jeg godt, at der kan rejses en stor Diskussion paa ethvert Punkt — det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen har jo en Styrke i at finde den Slags Punkter. Men der er een Bemærkning, jeg gerne vil gøre til det ærede Medlem — og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen —, og det er, at vort Forslags Princip med Hensyn til, hvad Indkomsten er i en Brugsforening, er det Princip, som det høje Ting har godkendt siden 1940. Det har det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens Parti stemt for, og det har det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen ogsaa selv stemt for, saa vidt jeg da erindrer, skønt det nu og da (Afbrydelse af Laurits Pedersen). Naa, det har det ærede Medlem altsaa ikke, men det er jo saa meget mere oplysende. Det, der i 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 og helt frem til 1947 er blevet godkendt af dette høje Ting som Princippet for, hvordan Indkomsten skal opgøres i kooperative Virksomheder, er det samme Princip, som vort Forslag, der skal gælde for Skatteaaret 1948—49, bygger paa. Jeg havde troet, at vi dermed havde fundet en Formel,

som man maatte anerkende i et midlertidigt Skattelovsforslag, fordi det var det Grundlag, man dog hidtil har anerkendt. Naa, ja, ja, det kan jo ogsaa diskuteres, om dette Grundlag er rigtigt, men naar vi ikke til Vejs Ende med denne Diskussion i de faa Dage, vi har tilbage, maa vi tage Stilling til Sagen paa det Grundlag, som Rigsdagen tidligere har anerkendt. Naar vi sammenligner disse Virksomheder med Aktieselskaber, er det naturligvis af praktiske Grunde, og fordi det er de blevet i 40erne, og det er de blevet hvert eneste Aar. Den Fradragsprocent, som nu er sat til 4 i Forhold til den dividendeberettigede Del af Omsætningen, det er en Analogi til Statskattelovens Bestemmelse om, at Aktieselskaber forlods kan fradrage 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital. Vi har altsaa bygget paa det prøvede Grundlag, vi har ikke villet ud i den store Diskussion om, hvorvidt de skulde beskattes som Aktieselskaber eller som Personer, fordi det efter vor Opfattelse er afgjort og altsaa ogsaa kan blive staaende i den midlertidige Lov. Skal vi ud i Spørgsmaalet om, hvorvidt Brugsforeninger skal beskattes som Personer, tillader jeg mig at gøre den Bemærkning, at den Diskussion er saa gammel som Brugsforeningerne og som hele Diskussionen om denne Beskatning. Vi har ikke villet kvæle denne Sags Løsning i subtile Diskussioener om, hvorvidt der skulde være Forsøgerfradrag for Brugsforeninger, der blev sammenlignet med Personer, eller om, hvor mange Børn man paa Forhaand skulde tillægge en Brugsforening eller supponere, at den var i Besiddelse af, naar den skulde beskattes som Person, og dermed drukne Sagens Afgørelse i Ting uden Interesse og Værdi.

Jeg maa altsaa sige, at den Kritik, der har været fremme, er mit Parti villig til at drøfte, og vi forstaar meget vel, hvor den har været positiv, og vi forstaar ogsaa — lad dette være sagt til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen —, hvor den har været negativ, og naar vi kommer til denne Drøftelse, haaber jeg, vi skal naa et Resultat. Nu har jeg i alt Fald redegjort for det, som var Grundlaget for, at vort Forslag er stillet, som det er.

Jeg kan maaske dernæst gaa over til at beskæftige mig med den højtærede Finansminister og hans Forslag, og jeg skal om disse Forslag igen antyde, at det forekommer mig, at den fuldkomne Afvisning i den højtærede Finansministers Tale af at medvirke til en forhøjet Beskatning af de kooperative Virksomheder for Skatteaaret 1948—49 ikke kan betragtes som nogen Invi-